

Zo. 12 juni 2016 – 11-e zo. d h jaar C 2-e abdijpreek

Op. Woord

Broeders en Zusters, welkom in deze eucharistieviering. Waarschijnlijk weet U dat dit jaar het jaar van Barmhartigheid is. (door paus Franciscus uitgeroepen) Ook het evangelie en vooral dat van Lucas staat hier vol van. Vandaag horen we over wat Jezus doet en Hem wordt gedaan.

Elke eucharistie beginnen we met een bede om barmhartigheid en ontferming. We kunnen daar niet buiten. Bidden we niet dagelijks: vergeef ons onze schuld ? Stellen we ons van harte open voor de barmhartigheid die de Heer vandaag aan ons wil betonen. Want van hieruit mogen we leven – tot nieuw leven komen bij het Maal waar de Heer ons toe uitnodigt.

Preek

Als je voor kinderen spreekt kun je het beste in eenvoudige bewoordingen iets duidelijk maken. Het is een prachtig moment wanneer ze het snappen. En als er ouders bij zijn zeggen die weleens: eindelijk heb ik het ook begrepen !... is het zo eenvoudig als het vandaag over barmhartigheid gaat ?

In zeker zin wel. Het begint heel leuk, gewoon. Jezus wordt uitgenodigd voor een etentje bij Simon, thuis een farizeeër die melaats is geweest Dan komt ineens onverwachts een onaangekondigde gast. Een publieke 'fafeldame 'die zichzelf heeft geïnviteerd om bij Jezus te zijn.

Ze trotseert heel wat risico's want ze gaat nogal wat drempels over: bij zichzelf en van buiten naar binnen in het huis van Simon; de blikken van de genodigden en de in verlegenheid gebrachte gastheer. Ze veroorzaakt een wonderlijke situatie door intuïtief te handelen zoals haar gebroken hart haar ingeeft. Iedereen is verbaasd, of meer geërgerd behalve Jezus. Hij weet wat ze bij zich heeft: balsem voor Hem de Gezalfde. Ze huilt van schaamte en verdriet maar met de zalfolie giet ze als het ware zichzelf uit doorbreekt alle etiquette in een wanhopig liefdevol hartstochtelijk gebaar dat door de Heer als kostbaar geschenk aanvaard wordt en niet als verstoring van een chique diner.

Hoe kijk je ? Hoe zie je op deze gebeurtenis ? In de Mattheus Passion is er een recitatief (in het begin nr. 9 en 10) dat ons zicht op de betekenis hiervan uitdrukt: vert. 'sta mij toe dat ik hetzelfde doe als deze vrome vrouw door met mijn tranen uw hoofd te zalven '. En : 'Boete en rouw breken het zondige hart – geef toch dat de tranen van mijn ogen voor U zoete balsem moge wezen o trouwe Jezus '.

Simon valt uit zijn rol van gastheer. Hij wil deze valse noot desnoods met geweld verwijderen maar Jezus is hem voor. Hij is voor een heel nieuwe partituur. Het gezellig etentje maakt plaats voor aanschouwelijk onderwijs. Als een geldschietër iemand met veel en iemand met weinig schuld alles kwijtscheld: wie zal dan het meest van hem houden ? Die het meeste is kwijtgescholden. Terecht. Het juiste antwoord. Dan begint het pas waar barmhartigheid en vergeving over gaan. De Blijde Boodschap is dat de Heer precies hiervoor gekomen is: een geneesheer voor de zieken; Hij wil barmhartigheid in plaats van offers. Vergeving is niet iets 'goedkoop'. Juist als er veel op het spel staat – op je kerfstok – ook koning David kan daar over meepraten zie eerste lezing – heb je behoefte aan redding, bevrijding. Jezus doet zijn naam eer aan want Hij redt zoals alleen God kan redden, vergeven, genezen. Dat is de werkelijkheid waar het hier en altijd over gaat. Het belangrijkste dat we kunnen horen en meemaken; ja zelf ervaren zoals die vrouw.

Hem is niets ontgaan. Echte gastvrijheid, wellevendheid wortelt al diep al was het maar 'gentleman' zijn. Maar het gaat veel verder. Deze vrouw heeft zoveel liefde aan Hem betoond. Ze heeft zich als het ware schoon gehuild bij de enige man die een nieuw mens van haar maakt; die niet uit is op haar lichaam maar haarzelf. Ze wordt opnieuw geboren hersteld in haar waardigheid op een manier die in overeenstemming is met Gods'helende vergevende liefde.

Simon kan daar niet bij. Wil dat niet begrijpen. In zijn logica blijft hij aan de zijkant, de buitenkant staan en stelt zich ook – veilig – buiten schot. Want wat is het vervolg? Wie is die man Jezus? Alleen God kan zonden vergeven.. is Hij alleen een leraar of is Hij Verlosser?

Wat wij nodig hebben is de wil en de kracht om als die vrouw te handelen. Dat wordt het een feest, een vreugde zoals van iemand die eindelijk thuis komt – als de verloren zoon/ dochter die moet voelen dat je eigenlijke thuis is in de armen van zijn Vader. Daar word je opnieuw mens, geboren om lief te hebben omdat je 'dood was en weer levend bent geworden'.

Zo mooi. Zo kinderlijk eenvoudig.

Zo diep gaat dat. Dan is er een harmonie van de Mattheus naar het Alleluia die zich in ons, ons leven afspeelt. Zo zamelt Jezus mensen om zich heen. Een vrouwelijke (fan) club van volgelingen die zich door Hem tot dit nieuwe leven geroepen weten en Hem daarom met hun liefdevolle praktische materiele hulp bijstaat. De Heer wil ook ons tot in onze ziel raken en genezen. Allemaal staan we – meer of minder – in het krijt. Op het kruis heeft Hij ons alles kwijtgescholden. De beste meest persoonlijke toepassing is het ontvangen van het sacrament van boete en verzoening.

Dan besef je pas goed hoe diep zijn liefde je omvat. Hoe alleen je hart voor Hem telt.

Samengevat – 2-e lezing: 'dit sterfelijk bestaan is voor mij nog slechts leven vanuit het geloof in Gods Zoon, die mij heeft lief gehad en zichzelf voor mij heeft overgeleverd.'

Amen.